ضابطه مندی فضای اقراء و قرائات

شاگرد: در این صورت دیگر لازم نیست قرآن را یاد بدهیم. بلکه هر کسی هر چه خواند می‌گوییم اختیار تو همین است.

استاد: نه، آن آقا هم که به مباحثه ما می‌آمدند. می‌گفتند دراین‌صورت هر کسی هر چه بخواند می‌گوییم درست است. درحالی‌که اینطور نیست. اتفاقا همین را می‌خواهم عرض کنم. دقیقا ًضابطه مند است. امروز آورده بودم بخوانم. فرصت نشد. ببینید کسانی که مصحف را همینطور برداشتند و خواندهاند چه چیزهایی خواندهاند. «إِذْ قالَ اللَّهُ يا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَ عَلى والِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ[1]»، کسی خوانده به این صورت خوانده «اذکر نعمتی علیک و علی والدیک». یکی از مصحفیین به این صورت خوانده. حال شما غلط بگیرید. اینکه می‌گوییدی هر کسی هر چه خواند اصلا ًاینطور نیست.

کتابی دارد که بیست سال قبل از مرحوم صدوق وفات کرده. اصفهانی است. به نام «التنبیه علی حدوث التصحیف». شاید پنجاه مورد آیاتی را می‌آورد و می‌گوید چون شبیه هم بوده تعدد قرائت دارد. من اینها را منکر نیستم. بعدا ًعرض می‌کنم. اینکه گفتم در تواتر از صفر شروع می‌کنیم بعدا ًاینها را می‌بینید. خیلی با وسواس جلو می‌رویم. قرار نیست بگوییم چون فلانی گفته قبول است؛ ما از همه اینها حرف می‌زنیم. اینها چیزهایی است که در این فضا مهم است. بی ضابطه نیست. همینطور بگوییم «علی والدیک» خواندی و درست است. نه، حتما ًقید قرائت، اتصال و سماع است. باید به اقراء حضرت عین علم من الله تعالی برسد. نه اینکه همینطور هر کسی خواست بخواند.

شاگرد: کسانی که قائل به قرائت واحد هستند از این حرف آخر شما می‌توانند خیلی سوء استفاده کنند. می‌گویند طبق این بحث شما، دراین‌صورت هر کسی هر جور خواست می‌تواند بخواند.

استاد: نه، نمی‌تواند بخواند. من همین را عرض می‌کنم. برعکس این است. نمی‌تواند بخواند. یعنی حتما ًباید سند ارائه بدهد. من این را عرض می‌کنم. مسلم عند الکل است که حرام است همینطور بخواند. ببینید چقدر مهم است. آقای شعرانی و آقای حسن زاده چه گفته بودند؟ همینطور خواندن حرام است. سماع قید قرائت است. اگر نشنیدی و خودت باز بکنی و بخوانی، کارحرامی می‌کنی. دیگر واضحتر از این می‌شود؟!

شاگرد۲: اینها یک مقدماتی دارد که اگر آنها طی نشود سریع سراغ نتیجه رفته می‌شود.

استاد: بله، ما خودمان در این پنج-شش سال این مقدمات طوری طی شده. اینکه در تابستان شما را اذیت می‌کنم برای این است که شما می‌بینید مبادی بحث وقتی تکرار شد، وقتی بعدا مستندات واضح، حاضر در اذهان باشد، دیگر این لوازم را ندارد. و الا فرمایش شما را قبول دارم. یعنی ذهنیت طوری است که نمی‌تواند جفت و جور کند. لذا از اینها حرف دیگری را لازم گیری می‌کنند.

والحمد لله رب العالمین

المائدہ ۱۱۰[1]

بازبینی #2
ایجاد شدہ 9 آوریل 2024 14:23:32 توسط ... .
بہ روزرسانی شدہ 20 مہ 2024 16:49:16 توسط ... .